రాంగ్ నంబర్

సైకిపాల

కిటికీ రెక్కలు తెరిచింది కాత్యాయిని—బయట పడుచుదనం కోరిక లాంటి చిక్కని చీకటి పరుచుకొంది.

గడియారం కేసి చూసింది—ఏడున్నర అతనింకా రాలేదు చాలా ఆలస్యమయింది.

అతను రావాలి. రాకుండా ఉండడు కాని ఇంతవరకు రాలేదు అందుకే నిరీక్షణ.

పది నిముషాలలాగే నిల్చుండిపోయింది చీకట్లోకి చూస్తూ. ఉదయం జరిగిన సంఘటనతో మనస్సు ప్రశాంతంగా లేదు ఆలల్లాంటి ఆలోచనలు.

మనసు కుదుట పడ్డానికి రికార్డు ఎదుట పెట్టుకొని ఈజీచైర్‌లో కూర్చుంది.

చేతులు యాంత్రికంగా పుటలు తిప్పుతున్నాయి. అరగంట గడిచింది. ఇంకా రాలేదతను. అనివార్యమైన కారణాల వలన ఆగిపోలేదు కదా! గతంలో రెండు మూడుసార్లు పిలిచినప్పుడు సరిగ్గా టైమ్‌కే వచ్చాడు. శైలజను పిల్చినా బాగుండేది. ఆమె కనవసరంగా శ్రమ ఇవ్వడం ఎందుకని ఇతగాడ్ని పిలిస్తే,

తలుపు చప్పుడువిని తలెత్తి చూసింది. గుమ్మం వద్ద శంకర్రావు.

“క్షమించండి సైకిలు పాచీ పడింది. చెప్పిన టైముకు రాలేకపోయాను. ఎంత రాత్రయినా పని పూర్తి చేసి మరీ వెళతాను” గుమాస్తా లక్షణాలు జీర్ణించుకుపోయిన విధేయత అతని మాటల్లో తొణికిసలాడుతోంది.

“అలాగే” పుస్తకాలు అతని ముందు పెట్టి లోపలకు వెళ్ళిపోయింది.

గడియారం ముల్లులు కదులుతున్నాయి అతను వంచిన తల యెత్తకుండా రాస్తూనే వున్నాడు. ఆమె వచ్చి అతని కెదురుగా కూర్చుంది. పని తొందరగా తెమలడానికి అవసరమైన చోట్ల డిక్టేట్ చేస్తోంది. అక్కడక్కడా రెండు మూడక్షరాలు తడితో అలుక్కుపోవడం ఆమె కంట బడింది అతని అవస్థను గమనించింది కాత్యాయిని. చెమటతో పూర్తిగా తడిసిపోయిదతని చొక్కా. లోపల కెళ్ళి టవల్ తీసుకొచ్చి ఇచ్చింది.

“ఫాన్ కొందా నుకుమంటున్నాను” రిలీఫ్‌కోసం మాట్లాడించాలని.

“కానండి. మీకు తప్పని సరిగా వుండాలి” క్రింది ఉద్యోగి లక్షణాలు అతనిలో పుష్కలంగా వున్నాయి.

తిరిగి సంభాషణ సాగలేదు అతని వంక కళ్ళప్పగించి చూస్తూ కూర్చుందామె. అతడు పని పూర్తి చేసి లేచేసరికి గడియారం పన్నెండు కొట్టింది. సైకిలు

తీసుకొనేసరికి పాచీ పడిన విషయం గుర్తుకొచ్చింది. అయినా నడిపించుకు వెళ్ళాలి.

కాత్యానికి బయటకు వచ్చింది. ఆకాశంలో ఓ మెరుపు. అప్పుడు తెలిసింది. వర్షం తుంపర్లుగా పడుతున్నట్టు. వర్ష

మెప్పుడు ప్రారంభమయిందో! ఈదురు గాలికి ఆమె శరీరం వణికి పోయింది. .జై శంకర్రావు సైకిలు దింపుకుంటున్నాడు.

"శంకర్రావ్, వర్షంలో వెళ్తావా?"

"పర్వాలేదండి" (మొగమ్మటస్థుల పదం.)

"వద్దు ఈ గాలిలో ఎలా వెళతావ్. డ్రాయింగ్ రూంలో పడుకో."

సంశయిస్తూ అతను సైకిలు పైన పెట్టాడు. అతనికి చాప, దుప్పటి యిచ్చి మధ్య తలుపు లేపి తన గదిలోకి వెళ్ళి పోయిందామె. అతడు లైట్ ఆఫ్ చేసి పడుకున్న చప్పుడు

బయట గాలీ వానా ఎక్కువైనట్టు లోపలకు ఉరుముల శబ్దాలు వినిపిస్తు న్నాయి. ఎంత ప్రయత్నించినా నిద్ర రావడం లేదు. ఉదయం సంఘటనే తిరిగి తిరిగి కలవర పెడుతోంది లూసీ గురించి ఆలోచనలు.

* * *

"మిస్ లూసీ!" ఆమె కంఠం ఉరి మింది ఆమె కళ్ళవైపు చూడలేక లూసీ తలవంచుకుంది.

"ఇది వరకే నిన్ను రెండు సార్లు మందలించడం జరిగింది, అయినా నువ్వేం లక్ష్య పెట్టలేదన్న మాట. మీ ఉత్తరాలు ప్రేమ కలాపాలూ నలుగురికీ తెలిసి పోయాయి. ఈ రోజు వాళ్ళ ఫాదర్ దగ్గ ర్నుండి రిపోర్టు కూడా వచ్చింది. నా ఆధ్వర్యంలో అమ్మాయిలింత విచ్చల విడిగా తిరుగుతున్నారంటే నా కెంత అవ మానం!" ఆవేశంతో వాక్ప్రవాహం వ[illegible] గెట్టింది

"క్షమించండి మేడమ్—మళ్ళీ చెప్ప తున్నందుకు నేను శశిధర్ని మనస్ఫూర్తిగా ప్రేమించాను" చెదిరిపోయిన ధైర్యాన్ని కూడ గట్టుకుంటే ఆ ఒక్క వాక్యం పెగ లింది.

'షటప్! సిగ్గు లేదూ. ప్రేమించావట! అంతస్థుల మాటెలావున్నా కులం? బహుశా అతనిడబ్బు చూసి ఆశపడుతున్నా వనుకుంటాను'' కోపంతో కనుబొమలు ముడిపడ్డాయి.

"పవిత్రమైన ప్రేమకు జాతీమత భేదా లున్నాయనుకోను మీరు కూడా "

"సినిమాల్లో లాగ, నవలల్లో లాగ డైలాగులు అప్పచెప్పకు. ఇది జీవితం అయినా నీకు నాలో సగం వయస్సుంటుం దేమో! నువ్వేదో ఉద్ధరిస్తావని మీ వాళ్ళి క్కడికి చదువుకి పంపిస్తే నువ్వేమో ప్రేమాయణాలు సాగిస్తున్నావ్ ఇదేనా నీ కర్తవ్యం? ఆ మాత్రం జ్ఞానం అక్క రలేదా?" లూసీ పట్ల తన కున్న చనువు నంతా ఉపయోగించుకుంది.

"టీచర్, నేను చేసింది తప్పుకావచ్చు, కానీ మీరేం అనుకోపోతే ఒక్కమాట. వయస్సు వెన్నెల ఎవరికోసం ఆగవు. వాటిని సరిగా ఉపయోగించుకోగలిగితేనే జీవితానికి అందం. ఆనందం లేకపోతే

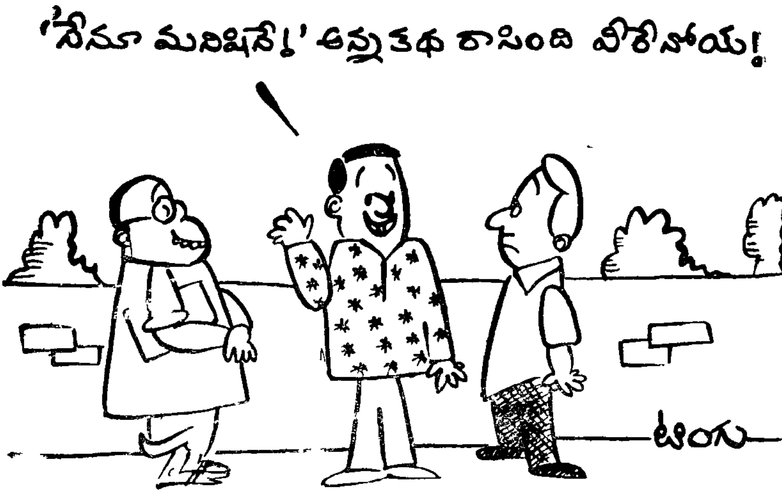

మఱిగేపాలు ఎప్పుడో పొంగి బూడిదపాలవుతాయి. మీరు ముప్ఫయ్యో పడి "

"యూ షటప్" ఆమె పిడుగు పడ్డట్టరిచింది.

"చనువిచ్చానని నీ యిష్టం వచ్చినట్టు మాట్లాడకు నన్నే చూపించేంతదానవయ్యావన్నమాట అసలు నీ విషయాన్ని ఇంత వరకు ఉపేక్షించడం నాదే తప్పు. ఈరోజే నీకు టి. పి. ఇచ్చి పంపిస్తాను" హృదయం అసహనంతో బుసలు కొడుతోంది.

"మేడమ్" లూసీ ప్రాధేయ పడుతోంది.

"అవును నా నిర్ణయానికి తిరుగులేదు, నన్నేదో అన్నావని కాదు. నా స్కూలుకి మాత్రం చెడ్డపేరు రావడం నేను సహించలేను నిన్నెప్పటికి అభిమానిస్తాను నేను వ్యక్తిగతంగా కళారంగంలో నువ్వింకా రాణించాలని ఆకాంక్షిస్తున్నాను వెళ్ళు మధ్యాహ్నం కనిపించు ఈ లోగా టి. పి. సిద్ధమౌతుంది"

లూసీ మాట్లాడకుండా తలవంచుకొని వెళ్ళిపోయింది. వెళ్ళిపోతున్నామె వంక క్షణం నిదానించిచూసి క్లర్కు శంకర్రావును పిలిచి లూసీ టి. పి. సిద్ధం చెయ్యమని చెప్పింది హెడ్‌మిస్ట్రెస్ కాత్యాయిని శంకర్రావు క్షణం స్తబ్దుడై వెళ్ళిపోయాడు.

శంకర్రావే కాదు ఆ వార్త విన్న స్కూలు విద్యార్థినులు, అసిస్టెంట్లు—అందరూ ఆశ్చర్యపోయారు. కాత్యాయిని తన సిద్ధాంతాలు పాటించడం ఏ మాత్రం సందేహించదని అందరకూ తెలిసిన ఆ స్కూలులో ఆమెకి అభిమాన పాత్రురాలైన లూసీని స్కూలునుండి పంపించే కఠిన నిర్ణయం తీసుకుంటుందని ఎవ్వరూ ఊహిం

చలేదు నటనలోను చిత్ర లేఖనంలోను ఆ అమ్మాయి ప్రజ్ఞను చూసి ఎన్నోసార్లు అభినందించింది కాత్యాయని. స్కూలు వార్షికోత్సవాల్లోను, విద్యార్థినుల సమశ్యలలోను ప్రధాన పాత్ర ఆ అమ్మాయికే ఇచ్చేది. క్రమంగా ఇంటికి తరచు వచ్చి పోయేటంత సన్నిహితం ఆ అమ్మాయికి కాత్యాయని దగ్గరేర్పడింది. అటువంటి లూసీకి అంతగా అభిమానించే హెడ్ మిస్ట్రెస్ కాత్యాయని టి. సి. ఇచ్చి పంపిస్తుందంటే—

* * * *

కాత్యాయని రుజు ప్రవర్తన గురించి, సిద్ధాంతాల గురించి ఆ వూళ్లో గొప్పగా చెప్పుకుంటారు—చిన్నా, పెద్దా!

కాత్యాయనికి బియ్యిడి ట్రైనింగ్ అయిన వెంటనే స్వగ్రామానికి నాలుగుమైళ్ళ దూరంలో అసిస్టెంటుగా ఉద్యోగం దొరికింది రికమండేషన్ లేనిదే ఉద్యోగం తాలుకా సీదకూడా పడని ఈ రోజులలో తనకు ఏ ప్రయత్నం లేకుండానే చేరువలో ఉద్యోగం దొరికినందుకు ఎంతో మురిసి పోయింది. ఈ రచయితలు రాస్తున్న లంచగొండితనం, ఇంఫ్లుయన్స్ వగైరాలు కేవలం ఆరోపణలను కుంది. స్వరాజ్యం వచ్చిన తర్వాత దేశం ఎంతో బాగు పడి పోయిందన్న విషయం మీద బాగా నమ్మకం కుదిరింది. కాని తర్వాత తెలిసింది—ఆమెకు వెంటనే ఉద్యోగం రావడాన్కి కారణం కరుణాకరరావు గారి చల్లని చూపు ఆమె మీద ప్రసారించడం మాత్రమేనని ఒక సారి కనిపించమని పిపి చేత కరుణాకర్రావుగారు కబురు చేశారు. ఆ ప్రాంతంలో క్రొత్తగా ఉద్యోగంలో చేరిన ప్రతిఆడది ఆయన దర్శనం చేసుకొని యథా శక్తి ఆయన మక్కువ తీర్చి రావడం ఆచారం లేకపోతే మంత్రుల స్థాయిలో పలుకుబడి వున్న ఆయన ఆగ్రహావేశాలకు గురి కావలసి వస్తుందని భయం. మానంకంటె ధనం ముఖ్యం గనుక బ్రతకడానికి దారికావాలి గనుక వివాహితలు కూడా ఆయన అభిమానాన్ని సంపాదించుకొనే భార్యలను కాదనలేక పోతున్నారు ఇటువంటి విషయాలు చూచాయిగా తెలిసినా చాలావరకు ప్రతి పక్షాల ప్రచార మనుకుంది కాత్యాయని. ఎందుకైనా మంచిదని కోవర్కర్స్ సలహా అడిగింది. ఉద్యోగంలో నాలుగు కాలాలపాటు ఉండాలంటే ఆయనకు కనిపించిరావడం మంచిదని, ఆయన తనవంటి కొంతమంది అదృష్టవంతుల మీద ప్రత్యేకమైన అభిమానం చూపిస్తుంటారని చెప్పారు. వెంటనే ఆ సాయంకాలం బయలుదేరి వెళ్ళింది కరుణాకర్రావుగారి విడిది ట్రావలెర్స్ బంగళాకి. ఆమె వెళ్ళగానే ఎంతో ఆప్యాయంగా ఆహ్వానించి డి. ఏ. చిరునవ్వు నవ్వి వెళ్ళిపోయాడు

"వచ్చావా?—రా కూర్చో ఎవరో గిట్టనివాళ్లు పెంకి ఘటానివని చెపితే...." జేవురించిన కళ్లు, గదంతా ప్రవహించిన

వాసన అతని స్థితిని తెలియజేస్తున్నాయి.

"ఎందుకో కబురు పంపించారని .. " భయ భయంగా ' తెలియనట్టు — అయినా పంతులమ్మవి కదూ! ఎదుటివాళ్ళ చేత చెప్పించడం అలవాటు" కుర్చీ చూపించాడు.

"ఫర్వాలేదండి" ఆమె నిల్చునే వుంది.

"ఈ మాత్రం బెట్టుచెయ్యకపోతే నీ అందానికి విలువేముంది ' వచ్చి నడుం చుటూ చెయ్యవేశాడు.

ఆమె నిలువునా కంపించిపోయి నిల దొక్కుకుంది.

"నేనలాంటి దాన్నికాదు. నన్ను విడిచి పెట్టండి" ప్రార్థించింది,

హేళనగా నవ్వాడు. చెయ్యిబిగిపింది.

"ఇంత నీచంగా ప్రవర్తిస్తారా ఆడ దాని పట్ల" బెదిరింపు "బాగుంది. ఆడదానివి గనుకే" విషపు నవ్వుతో వాసన గుప్పుమంది.

"మిష్టర్. మర్యాదగా విడిచిపెట్టకపోతే పోలీసులను. .."

"వాళ్ళందరూ మన చేతిలో వాళ్ళని తెలియదు పాపం నీకు" అతను నవ్వుతున్నాడు పగలబడి. ఆమె వణికిపోతోంది గువ్వలా.

తలుపులు తెరుచుకున్నాయి. డి. ఏ పరుగెత్తుకొచ్చాడు. డియప్పిగారు కరుణాకరరావుగారితో అర్జెంటుగా మాట్లాడాలని వచ్చారట! అదను చూసుకొని కాత్యాయని బయటకు ఉడాయించింది.

తర్వాత కరుణాకరరావుగారు రెండు మూడు కబుర్లు అటువంటి అందకత్తె తన కోరిక తీరిస్తే శాశ్వాతంగా పోషిస్తానని. ఆమె సుతారమూ అంగీకరించ లేదు. ఫలితంగా పనిష్మెంట్. అందరూ భయపడే మారు మూల వున్న 'కోనూరు' ట్రాన్స్ఫర్ అయింది. అక్కడే అందరి అభిమానం సంపాదించుకొని ఇన్నాళ్లూ పని చేసింది. ఈ సంవవత్సరమే హెడ్మిస్ట్రెస్గా ప్రమోషన్ వచ్చి ఈ వూరు బదిలీ అయింది.

ముప్పయ్యో పడిలో ప్రవేశించినా ఆమె లో అందంమాత్రం వదల లేదు. ఆమె వివాహం ఎందుకు చేసుకోలేదో మాత్రం ఎవరికీ తెలియదు. అడిగే సాహసం కూడా ఎవరికీ లేదు. ఆమె తరచు పెళ్ళి విషయాల పట్ల వెళ్ళడించే అభిప్రాయాలను బట్టి ఆమెకటువంటి 'వాంఛ' లేదని శైలజ, కృష్ణప్రియ, ఉషారాణి మొదలైన వారి అభిప్రాయం. ఆమె నైతిక నిష్ఠనూ ఆమె వచ్చిన తర్వాత విద్యార్థులల కల వడిన క్రమ శిక్షణను చూసి ఆ గ్రామస్థు లందరూ ఆమె యెడల గౌరవం, అభిమానం యేర్పడాయి.

ఆ స్కూలులో ఏస్ట్ అసిస్టెంట్గా పని చేస్తున్న ఉమాపతికి సుమారు ముప్పైఐదే

ఖ్ళుంటాయి, కాలు మీద కాలేసుకుని కూర్చుని తిన్నా గడిచిపోయే సాటి స్థిరాస్తి పూర్వీకులు గడించి ఇచ్చి పోయారు. అయినా కాలక్షేపం కోసం ఉద్యోగం చేస్తున్నాడు పెళ్ళయిన రెండు సంవత్సరాలకే భార్య చనిపోయింది సంతానం లేకపోయినా తిరిగి పెళ్ళి చేసుకోవడం ఇష్టంలేక చాలమంది దూరవు బంధువులు మన్మదుడు ఇంద్రుడు, ఇత్యాది పదాలతో ఆకాశానికెత్తేసినా భూమ్మీదనే గట్టిగా నిలదొక్కుకున్నాడు. కాత్యాయని ఆ సర్కిల్లో ప్రవేప్రవేశించిన తర్వాత ఆమె అందంకంటె నియమాల్నే తన్నెక్కువ ఆకర్షించాయని ఒకళ్ళిద్దరు ఆత్మీయులతో చెప్పుకున్నాడు. కాత్యాయని రాక అతనిలో సంచలనాన్ని లేవదీసింది రోజులు గడుస్తున్నకొద్ది క్రమంగా అతనిలో కోరిక బలపడసాగింది అందుకే ఎప్పుడైనా వ్యక్తిగత విషయాలు మాట్లాడుకొనే టప్పుడు ఆమె వివాహ విషయం ప్రస్తావించేవాడు ఆమె కోరిక తెలుసుకుందామని ఆమె వివాహం చేసుకోపోవడానికి బలమైన కారణమేమీ లేకపోయినా శ్రీహస్త్రశమంతాలకు బంధాలనం పెంచుకుని తాపత్రాయం పడ్డం ఇష్టంలేదనిమాత్రం అనేకసార్లు స్పష్టంగా చెప్పింది. తర్వాత ఒకటి రెండు సార్లు తనకు నమ్మకస్థులయిన లేడి టిచర్ చేత ఆమె కిష్టమయితే తనామెను వివాహం చేసుకోడానికి సిద్ధంగా వున్నట్టు చూచాయగా తెలిసేలా చెప్పించాడు. ఆమెకపట్లో అటువంటి అభిప్రాయం లేనట్టు ఖచ్చితంగా చెప్పించి.

సైన్సు బి యిడి రమణమూర్తి ఆ స్కూల్లో అందగాడని ప్రతీతి. విద్యార్థినులు అతనికి 'నాగేశ్వరరావు' అతనికీ నిక్‌నేమ్ పెట్టినట్టు కాత్యాయనితోసహా అందరకూ తెలుసు. ఆ విషయం అతనికి తెలిసిన దగ్గర్నుంచీ మరింత సినిమేటిక్‌గా ప్రవర్తించడం మొదలు పెట్టాడు. వీలు చిక్కినపుడల్లా శైలజ, కృష్ణప్రియ మొదలయిన వాళ్ళతో బాతాఖానీ కొట్టేవాడు. ముఖ్యంగా శైలజ, రమణమూర్తి వరుసగదు కు వెళ్ళినప్పుడు పాఠాలు చెప్పడం మానేసి కబుర్లు చెప్పుకుంటారని విద్యార్థినులు చెప్పుకుంటుంటే కాత్యాయని చెవిని పడింది 'వివాహితుడైన అతనితో నీలాంటి దానికి అంత చనువుగా తిరగడం మంచిది కాదని' శైలజను సూటిగానే మందలించి కాత్యాయని తన చనువును పురస్కరించుకొని కాని శైలజ మాత్రం 'సోషల్ మూవింగ్' అవసరమని వేదించేది.

అవకాశం వచ్చినపుడల్లా రమణమూర్తి కాత్యాయని టేబుల్ దగ్గర చేరి ఆమె నెలాగో కవ్వించి నవ్వించాలని ప్రయత్నించేవాడు. శైలజకి రమణమూర్తి కాత్యాయనితో కూర్చోవడం అంత యిష్టం లేకపోయినా ఆమె తనను మందలించడానికి వీలులేకుండా ఇదీ మంచి దేనని సంతోషించేది. శైలజ, కృష్ణప్రియ

వయస్సులో వున్నా-కాత్యాయనిలో అందం ఆకర్షణ వున్నాయని రమణమూర్తి అభి ప్రాయం.

ఆ పూట లూసీని గురించిన ఆలోచన లతో మనశ్శాంతి పూర్తిగా కోల్పోయింది కాఫీకూడా తాగాలనిపించలేదు మధ్యాన్నం రమణమూర్తి వచ్చి ఆమె కర్తవ్య పరా యణతను ప్రశంసించి ఆమె చిరునవ్వు చూడాలని విఫలప్రయత్నం చేసి చివరకు ఆమె విసుగ్గా యిచ్చిన కాఫీని అమృత తుల్యంగా భావించి సేవించి వెళ్ళిపోయాడు చివరకు వ్యక్తిగతాభిమానం కంటె ఉద్యోగ ధర్మమే ముఖ్యమని మనస్సు తిరుగులేని నిర్ణయాన్ని జారా చేసింది. తర్వాత క్లర్క్ శంకర్రావుని పిల్చి లూసీకి టి. సి. ఇచ్చి తనకు కనబడకుండా వెళ్ళిపొమ్మని చెప్పమంది. మరునటి రోజు ఇన్‌స్పెక్షన్ గనుక ఆఫీసు పని పూర్తి చేయడానికి ఆ రాత్రి క్లర్క్ శంకర్రావును ఇంటికి హాజరు కమ్మంది ఆలో చించ కూడదనుకుంటూనే లూసీ గురించి ఆలోచిస్తుంటో లాంగ్‌బెల్ మేలుకొలుపు పాడింది,

* • •

కెరటాల్లా ఉరకలేస్తున్న ఆలోచనలు లూసీ నుంచి ఆమె మనస్సు వరకు చెదిరి పడుతున్నాయి

టీనేజ్ దాటని లూసీ ఎంత చొరవ తీసుకుంది 'ప్రేమ' విషయంలో!— కేవలం వయస్సు అనుకుంటే తను కాలే జిలో చదువుతున్నప్పుడు తన కోసం పడి గాపులు కాసిన వసంతరావు నెంత అవమా నించింది! వసంతరావుకి అందానికి లోటు లేదు. పాపం! తర్వాత అతనికి మతి భ్రమించిందట. ఇంతమంది మగాళ్ళని తనుతేలిగ్గా నిరాకరించ కలిగింది. కాని లూసీ!—

ఆలోచనలతో గంట పైగా గడిచి పోయింది. దుప్పటి పూర్తిగా కప్పేసినా చలి తగ్గలేదు పాపం శంకర్రావు చాప మీద పడుకున్నాడు. చలితో బాధ పడు తున్నాడేమో మరో దుప్పటి ఇద్దామని గడియతీసి డ్రాయింగ్ రూంలో లైట్ ఆన్‌చేసింది చాపమీద ఫాంటు, బనీనుతో నిశ్చింతగా నిద్రపోతున్నాడు శంకర్రావు.

శంకర్రావుకి పాతికేళ్ళ దాటవు సామా న్యమైనఅందగాడు, ఉంగరాలజుట్టు సన్నని త్రాడులాంటి చిన్న మీసం ఆమెదృష్టి నాక ర్షించాయి బలమైన బాహువులు లేత దనం మూసినఅమాయకమైన కళ్ళు అతని దృష్టి నదేపనిగా పిలుస్తున్నాయి. ఉన్నట్టుండి నిద్రలో అతని పెదాలపై చిరునవ్వు— ఆమెకు చక్కిలి గింతలు పెట్టి నట్ట యింది

ఒక్కసారిగా ఆమెనేదో మత్తు ఆవ హించినట్టు—శరీరం తిరుగు బాటు చేస్తు న్నట్టు—కాళ్ళు కథాకళి నృత్యం చేస్తు న్నట్టు—ఆమెలో రకరకాల వికారాలు

వణుకుతున్న చేతిలోంచి దుప్పటి జారిపడి చప్పుడయింది.

శంకర్రావు కళ్ళు ఆమె వైపు-బిగువయిన నైట్ డ్రెస్‌తో స్పష్టంగా కనిపిస్తున్న అవయవ నిమ్నోన్నతాల వైపు - ఆమె అవయవ సౌష్టవాన్ని బట్టి వయస్సును అంచనా వేస్తున్నాయి,

ఎక్సరేల్లాంటి చూపులు పసిగట్టిన పడుచుదనంలోంచి కోరికలు బుసలు కొట్టాయి.

తడబడుతున్న కాత్యాయిని చెయ్యి స్విచ్ మీద పడింది. చీకట్లో ఆకారాల్ని దుప్పటి కప్పేసింది.

* * *

తెల్లవారింది. ఆమెకు సైకిలు డింపుతున్న శబ్దం వినిపించి బయట కొచ్చింది. శంకర్రావు తల వంచుకొని వెళ్ళిపోతున్నాడు. రాత్రి కుండపోతగా వర్షించిన ఆకాశం నిర్మలంగా వుంది.

ఆమె కుర్చీలో కూలబడింది. వసంతరావు. కరుణాకరరావు, ఉమాపతి, రమణమూర్తి ఆమె కళ్ళముందు నిలబడి వెక్కిరిస్తున్నట్టు—

శంకర్రావు గుమాస్తా, వివాహితుడు-ఆయినా అవకాశం బలహీనతను రెచ్చగొట్టింది.

లూసీ తప్పుకు స్కూలు నుంచి బయటకు పంపేసింది మరి తను? ఆలోచించలేకపోయింది లూసీ చివర మాటలు గుర్తుకొచ్చాయి

మర్నాడు ఒకవార్త అందర్నీ ఆశ్చర్యపరిచింది — కాత్యాయిని ఉమాపతిని వివాహం చేసుకోడాని కంగీకరించిందని!

ఆ మధ్యాహ్నం అలవాటు చొప్పున వచ్చిన రమణమూర్తి అడిగాడు "మేడమ్ ఇంత అకస్మాత్తుగా ఈ నిర్ణయాని కెందుకొచ్చారని"

"అంతా యాదృచ్ఛికంగా జరిగిపోయింది" ఆమె పేలవంగా నవ్వింది! •